

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

deres regnskabsmæssige Udgifter og faa Refusion deraf. Man opfordrer derved Kommunerne til at planlægge og gennemføre Vejarbejder, som de med Ministeriets Tilsagn om Tilskud kan gennemføre uden Risiko, medens Loven i Mindretallets Affattelse vil opfordre Kommunerne til at være saa tilbageholdende som muligt og stiller dem absolut usikkert med Hensyn til den økonomiske Risiko ved nye Vejarbejder. Det er derfor en Bestemmelse, som Ministeriet absolut ikke kan give Afkald paa. Det er ogsaa kun en Retfærdighed, forekommer det mig, at de Kommuner, som sætter større Arbejder i Gang til Forbedring af Vejnettet, fortrinsvis sikres gennem Refusionsbestemelsen.

Naar vi dernæst gennem vore Ændringsforslag har sat et Tag paa, hvad den enkelte Kommune kan modtage i Refusion gennem Fordeling af Omsætningsafgiften og Motorafgiften efter § 9, Stykke 4, sætter et Maksimum af 80 pCt. i 8 Aar for Amtskommuner og 5 Aar for Sognekommuner —, er der derved sat en Begrænsning for, hvad Kommuner, der udfører Vejarbejder, kan faa dækket af deres Udgifter. Det ærede 3die Medlem for 4de Kreds sagde, at Kommunerne tidligere kunde naa Maksimum ved Refusionen efter Venstres og de Konservatives Forslag i Folketinget end efter mit. Det er rigtigt, men det skyldes bl. a., at det Tag, jeg har sat over Motorafgiften, er saa meget højere end det, Mindretallet har villet sætte; naar der er betydelig lavere til Loftet, er det klart, at man hurtigere naar Taget, og det er det fordelagtige ved mit Forslag for Kommunerne, at der er langt op til Taget, saaledes at der er langt, inden man stryger noget af deres Motorafgift.

De ærede Talere af Oppositionen har hævdet, at det var noget i Strid mod Forudsætningen, naar jeg har disponeret over Vejfondens Midler frem i Tiden. Det maa jeg bestemt protestere imod; det er en administrativ Handling, jeg her har foretaget, og naar jeg kun disponerer forsigtigt og med rigelig Margen, vil der ikke kunne bebrejdes mig noget. Naar der som i September i Fjor forelaa kvalificerede Vejarbejder for 32 Mill. Kr., og jeg for det første Aar kun kunde give Tilskud til 10 Mill. Kr., kun havde 5 Mill. Kr. at raade over, maatte jeg enten svare, at Resten kan ikke faa nu, men maa komme igen, og om de kan faa næste Aar, kan jeg ikke sige — i hvilket Tilfælde jeg kunde være vis paa Kritik fra dem, som blev afvist, idet de med fuld Ret kunde gøre gældende, at deres Arbejder

var lige saa vigtige som de bevilgede —, eller ogsaa skulde jeg gøre, som jeg gjorde: meddele dem, hvor mange Aar frem i Tiden de senest kunde vente at faa Tilskud. Jeg tror, jeg har handlet fornuftigt, og jeg agter at vedblive at handle paa den Maade. Det var den Fremgangsmaade, jeg forefandt i Ministeriet med Hensyn til den lille Vejfond; der var indtil 1935—36 bevilget Tilskud af denne lille Vejfond til Igangsættelse af fornuftige Vejarbejder.

Det ærede Medlem (Stensballe) paa-stod, at Administrationen havde sinket Kommunerens Arbejder. Det er afgjort ikke rigtigt. Det er rigtigt nok, at de 5 Mill. Kr., vi havde fra 1929—30, vilde være gaaet ud i Kommunernes Kasser, men ikke til flere Arbejder; det vilde være blevet saaledes, at Kommunerne havde anvendt saa meget færre Midler. Der er til September givet et foreløbigt Tilsagn om de nævnte 32 Mill. Kr.; de, der den Gang var færdige med deres Planer og havde dem udarbejdet, kunde umiddelbart derefter faa det fornødne endelige Tilsagn og gaa i Gang med Arbejderne; de andre har faaet, saa snart de havde udarbejdet de Planer, der var nødvendige til Paabegyndelsen af Arbejdet, og for alle dem, der har faaet Tilskud frem i Tiden, kan der kun være sket en Fremskyndelse af Arbejdet.

Det er muligt, at det ærede Medlem vilde have administreret Loven anderledes, men som jeg har administreret paa alle Punkter i fuld Overensstemmelse med Loven, har den virket efter sit Formaal. Den har fremkaldt Planlæggelse af nye Arbejder, som skal sætte Vejnettet i Stand til at tage Biltrafikken i den nærmest kommende Tid. Saaledes vil jeg ogsaa vedblivende administrere, saa længe disse Love gælder, og saa længe jeg har den Ære at staa i Spidsen for Ministeriet for offentlige Arbejder. Det er vor Opfattelse, at Motorafgifterne, udover de 30 Mill. Kr., der hidtil er afsat til almindelig Vedligeholdelse af Vejene, fortrinsvis skal bruges til at forbedre Vejnettet, saa at det kan svare til den Udvikling, som Motortrafikken undergaar, og det medfører ikke nogen yderligere Skattebyrde. Som jeg sagde før: de Kommuner, der faar Halvdelen i Tilskud fra Vejfondens, er særdeles godt stillede med deres Økonomi for de nye Vejes Vedkommende, og man kan ikke baade ynke dem og sige, at det er Synd, de kun faar det halve, og samtidig beklage, at de faar for meget derved, at de faar Lov til at medregne det i deres Udgifter. Det er ogsaa min Opfattelse, at i en Krisetid med stor Arbejdsløshed kan vi mindst af alt slaa af paa, at nødvendige Arbejder udføres;